

Pak pohlédl vzhůru
a brada mu spadla úžasem.
Na břehu stála Locika, suchá, jako
kdyby na něm stála odjakživa.
„Nechápu to,“ hlesl Flynn.
„Ty jsi tu první? A úplně suchá?“
Locika přikývla. „Na druhý břeh jsem
nepřeplavala, ale přehoupla se,“ vysvětlovala.
„Aha,“ ucedil Flynn posměšně. Oklepal si vodu
z vlasů a lstivě se zašklebil. „Takže jsem vyhrál!
Pamatuješ? Řeklo se bez vlasů!“
„Vlasy mi tentokrát nepomohly,“ opravila
ho Locika. Sáhla po dlouhé liáně vinné
révy. Vedla až k vysokému stromu
na druhém břehu. „Možná jsem
se na vlasech naučila houpat,“
pokračovala, „ale tentokrát
jsem použila tohle!“

